ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 18. mája 2006 *

Vo veci C-221/04,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 27. mája 2004,

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: G. Valero Jordana a M. van Beek, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

Španielskemu kráľovstvu, v zastúpení: F. Díez Moreno, splnomocnený zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanému,

* Jazyk konania: španielčina.

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia J. Makarczyk, R. Schintgen, P. Kūris (spravodajca) a G. Arestis,

generálna advokátka: J. Kokott,
tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 1. decembra 2005,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 15. decembra 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Komisia Európskych spoločenstiev svojou žalobou navrhuje, aby Súdny dvor určil, že Španielske kráľovstvo si tým, že orgány Kastílie a Leónu povoľujú umiestňovanie slučiek s brzdnou zarážkou v rôznych súkromných poľovníckych oblastiach, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z ustanovení článku 12 ods. 1 a prílohy VI smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín (Ú. v. ES L 206, s. 7; Mim. vyd. 15/002, s. 102, ďalej len „smernica").

Právny rámec

2 Cieľom smernice je podľa jej článku 2 ods. 1 „prispievať k zabezpečeniu biologickej rôznorodosti prostredníctvom ochrany prirodzených biotopov divokej fauny a flóry na európskom území členských štátov, ktoré sú stranami zmluvy".

3 Článok 12 ods. 1 smernice stanovuje:

„Členské štáty prijmú potrebné opatrenia na vytvorenie systému prísnej ochrany živočíšnych druhov uvedených v prílohe IV písm. a) v prostredí ich prirodzeného pohybu a zakážu:

a) všetky formy úmyselného odchytávania alebo usmrcovania vzoriek týchto druhov vo voľnej prírode;

..."

4 Príloha IV smernice nazvaná „Živočíšne a rastlinné druhy, o ktoré má spoločenstvo záujem a ktoré vyžadujú prísnu ochranu", uvádza v bode a) nazvanom „Živočíchy" *lutra lutra* (ďalej len „vydra").

5 Príloha VI smernice nazvaná „Zakázané metódy a prostriedky odchytu a zabíjania a dopravné prostriedky“ v bode a) s názvom „Neselektívne prostriedky“ uvádza, pokiaľ ide o cicavcov, „pasce, ktoré sú svojím princípom alebo podľa podmienok používania neselektívne“.

6 Článok 15 smernice stanovuje:

„Pokiaľ ide o odchyt alebo usmrcovanie druhov divokej fauny uvedených v prílohe V písm. a) a v prípadoch, keď sa v súlade s článkom 16 použijú odchýlky na odber, odchyt alebo usmrcovanie druhov uvedených v prílohe IV a), členské štáty zakážu používanie všetkých nevyberaných [neselektívnych — *neoficiálny preklad*] prostriedkov schopných spôsobiť miestne vyhubenie alebo vážne poškodenie populácií takýchto druhov, najmä:

a) použitie prostriedkov odchytu a usmrcovania uvedených v prílohe VI písm. a);

...“

7 Článok 16 smernice stanovuje:

„1. Za predpokladu, že neexistuje uspokojivá alternatíva a výnimka nespôsobuje zhoršenie stavu ochrany populácie príslušného druhu na území jeho prirodzeného

výskytu, členské štáty môžu udeliť výnimku z ustanovení článkov 12, 13, 14 a 15 písm. a) a b):

...

b) pre zabránenie vážneho poškodenia, najmä úrody, hospodárskych zvierat, lesov, rybného a vodného hospodárstva a iných typov majetku;

...“

Skutkový stav a konanie pred podaním žaloby

8 Komisia v nadväznosti na sťažnosť zaevidovanú v roku 2000 zaslala 19. apríla 2001 Španielskemu kráľovstvu výzvu, v ktorej tvrdila, že tento členský štát si nesplnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 12 a z prílohy VI smernice tým, že povolil umiestňovanie slučiek s brzdnou zarážkou v poľovníckej oblasti, kde sa nachádzajú určité živočíšne druhy uvedené v prílohách II a IV tejto smernice. Španielske orgány odpovedali podrobným listom z 29. júna 2001.

9 Keďže Komisia v priebehu roku 2001 dostala dve nové sťažnosti týkajúce sa povolení na umiestňovanie slučiek s brzdnou zarážkou, 21. decembra 2001 zaslala španielskym orgánom doplnkovú výzvu, na ktorú tieto orgány odpovedali listom z 25. februára 2002.

10 Keďže Komisia usúdila, že nesplnenia povinností vyplývajúcich zo smernice pretrvávajú, 3. apríla 2003 zaslala Španielskemu kráľovstvu odôvodnené stanovisko týkajúce sa toho, že španielske orgány udeľovali povolenia na umiestňovanie slučiek s brzdnou zarážkou, ktoré nepredstavujú selektívnu metódu lovu, na rôznych poľovníckych územiach. Komisia vyzvala tento členský štát na prijatie opatrení potrebných na dosiahnutie súladu s uvedeným stanoviskom v lehote dvoch mesiacov od jeho doručenia.

11 Španielska vláda v odpovedi z 15. júla 2003 tvrdila, že Komisia tým, že v odôvodnenom stanovisku uviedla povolenie z 13. decembra 2002, ktoré nebolo spomenuté ani v pôvodnej výzve, ani v doplnkovej výzve, porušila ustanovenia článku 226 ES. Uvedená vláda navyše znovu poprela výhrady Komisie.

12 Keďže Komisia usúdila, že nesplnenie určitých povinností vyplývajúcich zo smernice Španielskym kráľovstvom naďalej pretrváva, podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

13 Uvedená žaloba sa týka troch povolení na používanie slučiek s brzdnou zarážkou na lov líšok, ktoré vydali orgány Kastílie a Leónu 10. januára 2000, 24. mája 2001 a 13. decembra 2002 (ďalej len „sporné povolenia"). Sporné povolenia sa týkajú dvoch poľovníckych oblastí (ďalej len „dotknuté oblasti"), a to oblasti AV-10.198 nachádzajúcej sa na území obce Mediana de la Voltoya v provincii Ávila, na ktorú sa vzťahuje povolenie z 24. mája 2001, a oblasti SA-10.328 nachádzajúcej sa na území obce Aldeanueva de la Sierra v provincii Salamanca, na ktorú sa vzťahujú povolenia z 10. januára 2000 a z 13. decembra 2002.

O prípustnosti žaloby

14 Španielska vláda uvádza dva dôvody neprípustnosti. Prvý vychádza zo zmeny predmetu žaloby a subsidiárne z nedostatku jej presnosti a druhý z nedostatočného odôvodnenia žaloby.

O dôvode neprípustnosti vychádzajúcom zo zmeny predmetu žaloby

15 Španielska vláda tvrdí, že Komisia po podaní žaloby zmenila jej predmet, keď namietala aj nesprávne prebratie smernice, hoci v predchádzajúcom písomnom styku sa obmedzila na to, že Španielskemu kráľovstvu vytýkala porušenie smernice z dôvodu vydania sporných povolení.

16 Podľa Komisie ide o chybné tvrdenie, keďže jediným cieľom žaloby o nesplnenie povinnosti je napadnutie uvedených povolení.

17 Zo spisového materiálu vyplýva, že vzájomné vyjadrenia o nesprávnom prebratí smernice viedli k postoju, ktorý španielska vláda zaujala vo vyjadrení k žalobe, spočívajúcemu v odôvodnení sporných povolení výnimkami upravenými v smernici.

18 Je potrebné konštatovať, že predmetom tejto žaloby nie je prípadné nesprávne prebratie smernice do španielskeho práva, ale jej údajné porušenie z dôvodu vydania sporných povolení. Preto treba vylúčiť tento dôvod neprípustnosti v jeho prednostnej časti.

19 Subsidiárne španielska vláda tvrdí, že Komisia dostatočne neupresnila predmet žaloby. V tejto súvislosti uvedená vláda uvádza päť tvrdení.

20 Prvým tvrdením španielska vláda namieta proti tomu, aby sa predmet žaloby rozšíril na povolenia z 24. mája 2001 a 13. decembra 2002. Na jednej strane totiž príslušné orgány 29. mája 2001 zrušili povolenie z 24. mája 2001, a preto toto povolenie nemá žiadnu právnu záväznosť alebo hodnotu. Na druhej strane povolenie z 13. decembra 2002 bolo po prvýkrát spomenuté v odôvodnenom stanovisku, a uvedená vláda tak nemala možnosť predložiť pripomienky.

21 Komisia na úvod odpovedá, že španielska vláda nepreukázala, že povolenie z 24. mája 2001 bolo zrušené. Podľa nej toto povolenie poukazuje na pretrvávanie správnej praxe vydávania povolení na lov prostredníctvom slučiek s brzdnou zarážkou v poľovníckych oblastiach, kde sa nachádza vydra, a preto sa musí zohľadniť napriek tomu, že bolo vydané len na veľmi krátke obdobie. O povolenie z 13. decembra 2002 bola podaná žiadosť ako o predĺženie povolenia z 10. januára 2000 a takto aj bolo udelené.

22 Je potrebné pripomenúť, že zo samotného znenia článku 226 druhého odseku ES vyplýva, že Komisia môže podať na Súdny dvor žalobu o nesplnenie povinnosti, len ak dotknutý členský štát nedosiahol súlad s odôvodneným stanoviskom v lehote, ktorú mu Komisia na tento účel stanovila (pozri najmä rozsudky z 31. marca 1992, Komisia/Taliansko, C-362/90, Zb. s. I-2353, bod 9, a z 27. októbra 2005, Komisia/Taliansko, C-525/03, Zb. s. I-9405, bod 13).

23 Okrem iného je ustálenou judikatúrou, že existencia nesplnenia povinnosti sa musí posúdiť v závislosti od stavu, aký bol v členskom štáte ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku (pozri najmä rozsudky z 31. marca 1992,

Komisia/Taliansko, už citovaný, bod 10; zo 4. júla 2002, Komisia/Grécko, C-173/01, Zb. s. I-6129, bod 7; z 10. apríla 2003, Komisia/Francúzsko, C-114/02, Zb. s. I-3783, bod 9, a z 27. októbra 2005, Komisia/Taliansko, už citovaný, bod 14).

24 V tejto veci je zjavné, že povolenie z 24. mája 2001 bolo udelené na obmedzené obdobie, ktoré uplynulo 15. júna 2001, čiže dlho pred zaslaním odôvodneného stanoviska.

25 Nepreukázalo sa, že by uvedené povolenie po uplynutí lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku naďalej vyvolávalo právne účinky.

26 Z toho vyplýva, že žaloba je neprípustná v časti, ktorá sa týka povolenia vydaného 24. mája 2001.

27 Pokiaľ ide o povolenie z 13. decembra 2002, je potrebné uviesť, že bolo udelené ako predĺženie povolenia z 10. januára 2000.

28 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa predmet sporu môže rozšíriť na skutočnosti, ktoré nastali po odôvodnenom stanovisku, pokiaľ sú rovnakej povahy a predstavujú rovnaké správanie ako skutočnosti, na ktoré sa vzťahuje uvedené stanovisko (pozri v tomto zmysle rozsudky z 22. marca 1983, Komisia/Francúzsko, 42/82, Zb. s. 1013, bod 20, a zo 4. februára 1988, Komisia/Taliansko, 113/86, Zb. s. 607, bod 11).

29 V tejto veci treba uviesť, že povolenie z 13. decembra 2002 je rovnakej povahy ako povolenie z 10. januára 2000, pričom upresňuje podmienky tohto povolenia v súvislosti s používaním a umiestňovaním slučiek s brzdnou zarážkou a nemení jeho význam a dosah, a vydanie oboch týchto povolení predstavuje rovnaké správanie. Preto okolnosť, že Komisia v odôvodnenom stanovisku ako príklad spomenula uvedené povolenie z 13. decembra 2002 a že toto povolenie bolo prebraté aj do tejto žaloby, nezbavila Španielske kráľovstvo práv, ktoré mu zveruje článok 226 ES. Uvedené povolenie je preto platnou súčasťou predmetu žaloby.

30 Španielska vláda svojím druhým tvrdením namieta, že Komisia neupresnila povinnosti, ktoré si Španielske kráľovstvo údajne nesplnilo.

31 Zo žaloby Komisie však zjavne vyplýva, že Španielskemu kráľovstvu vytýka nesplnenie konkrétnych povinností vyplývajúcich z článku 12 ods. 1 písm. a) a z prílohy VI smernice, a to na jednej strane povinnosti vytvoriť systém prísnej ochrany živočíšnych druhov uvedených v prílohe IV písm. a) tejto smernice, medzi ktorými je uvedená vydra, zakazujúci všetky formy úmyselného odchytávania alebo usmrcovania, a na druhej strane povinnosti zakázať prostriedky odchytu a usmrcovania, ktoré sú svojím princípom alebo podľa podmienok používania neselektívne. Španielske kráľovstvo teda malo vedomosť o povinnostiach, ktorých nesplnenie sa mu vytýka.

32 Svojím tretím a štvrtým tvrdením španielska vláda vytýka Komisii, že obmedzila predmet nesplnenia povinnosti. Počas konania pred podaním žaloby totiž poukázala na jednej strane okrem ochrany vydry na ochranu ďalších piatich živočíšnych druhov a na druhej strane na všetky prostriedky lovu, nielen na používanie slučiek s brzdnou zarážkou.

33 Treba pripomenúť, ako správne uvádza Komisia, že Súdny dvor už rozhodol, že v štádiu súdneho konania je možné obmedziť predmet sporu (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky zo 16. septembra 1997, Komisia/Taliansko, C-279/94, Zb. s. I-4743, body 24 a 25; z 25. apríla 2002, Komisia/Francúzsko, C-52/00, Zb. s. I-3827, bod 44; z 11. júla 2002, Komisia/Španielsko, C-139/00, Zb. s. I-6407, body 18 a 19, ako aj zo 14. júla 2005, Komisia/Nemecko, C-433/03, Zb. s. I-6985, bod 28). Komisia teda vo svojej žalobe mohla obmedziť predmet vytýkaných nesplnení povinností na jeden z druhov uvedených v konaní pred podaním žaloby, ako aj na jediný prostriedok lovu.

34 Svojím piatym tvrdením španielska vláda poukazuje na to, že Komisia využila konanie pred podaním žaloby ako prostriedok postupného určenia dôvodu nesplnenia povinnosti. Takýto postup však vedie k porušeniu zásad právnej istoty a dodržiavania základných práv na obranu.

35 Komisia usudzuje, že týmto tvrdením sa na jednej strane poukazuje na obmedzenie predmetu žaloby a na druhej strane na to, že vo výzve neboli uvedené dostatočné údaje potrebné na odôvodnenie začatia konania o nesplnenie povinnosti.

36 Takéto okolnosti sa však nezdajú byť spôsobilé spochybniť prípustnosť žaloby. Na jednej strane totiž Komisia mohla v štádiu súdneho konania obmedziť predmet sporu, ako to bolo pripomenuté v bode 33 tohto rozsudku. Na druhej strane je podľa judikatúry Súdneho dvora cieľom konania pred podaním žaloby dať príslušnému členskému štátu príležitosť jednak zabezpečiť súlad s povinnosťami, ktoré mu vyplývajú z práva Spoločenstva a jednak účinne uplatniť svoje prostriedky obrany proti výhradám Komisie (rozsudok z 29. apríla 2004, Komisia/Portugalsko,

C-117/02, Zb. s. I-5517, bod 53). Výzva ďalej nemôže podliehať takým prísnym požiadavkám prednosti ako odôvodnené stanovisko, keďže táto výzva nemôže nutne spočívať v inom ako v prvom stručnom zhrnutí výhrad (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. septembra 1997, Komisia/Taliansko, už citovaný, bod 15).

37 Ako uviedla generálna advokátka v bode 24 svojich návrhov, hoci je pravdou, že účelom výzvy je vymedziť predmet sporu, Komisia musí v odôvodnenom stanovisku presne určiť výhrady, ktoré už všeobecnejšie uplatnila vo výzve. To však nebráni obmedzeniu predmetu sporu ani jeho rozšíreniu o neskoršie opatrenia, ktoré sa v podstate radia k opatreniam napadnutým vo výzve.

O dôvode neprípustnosti vychádzajúcom z nedostatočného odôvodnenia žaloby

38 Druhý dôvod neprípustnosti, ktorý uvádza španielska vláda, vychádza na jednej strane z porušenia článku 38 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora a na druhej strane z nedostatočného odôvodnenia žaloby, ako aj z nedostatku dôkazov údajných nesplnení povinností.

39 K prvému bodu treba konštatovať, že žaloba spĺňa požiadavky definované článkom 38 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, pokiaľ ide o predmet sporu a zhrnutie dôvodov.

40 K druhému bodu je vhodné konštatovať, že ako uvádza Komisia, takto formulovanú výhradu je potrebné skúmať v rámci konania o veci samej. Z toho vyplýva, že tento dôvod neprípustnosti nemožno prijať.

41 Vzhľadom na predchádzajúce je potrebné konštatovať, že žaloba je neprípustná v časti, v ktorej sa zakladá na povolení z 24. mája 2001 týkajúcom sa poľovníckej oblasti AV-10.198 nachádzajúcej sa na území obce Mediana de la Voltoya v provincii Ávila, a prípustná v zostávajúcej časti.

O dôvodnosti žaloby

42 Je teda potrebné skúmať, či pri vydaní povolenia z 13. decembra 2002 (ďalej len „sporné povolenie") týkajúceho sa poľovníckej oblasti SA-10.328 nachádzajúcej sa na území obce Aldeanueva de la Sierra v provincii Salamanca (ďalej len „dotknutá oblasť"), španielske orgány porušili smernicu.

43 Komisia na podporu svojej žaloby uvádza dve výhrady. V prvom rade povolenie na používanie slučiek s brzdnou zarážkou v dotknutej oblasti spôsobuje úmyselné odchytávanie alebo usmrcovanie vydry, čím sa porušuje článok 12 ods. 1 písm. a) smernice. V druhom rade Komisia tvrdí, že Španielske kráľovstvo porušilo aj ustanovenia prílohy VI písm. a) smernice, keďže uvedené povolenie sa týka prostriedku lovu, ktorý je svojím princípom alebo podľa podmienok používania neselektívny.

O výhrade vychádzajúcej z porušenia prílohy VI písm. a) smernice

44 Druhou výhradou, ktorú je vhodné skúmať najskôr, Komisia tvrdí, že povolenie na používanie slučiek s brzdnou zarážkou predstavuje porušenie prílohy VI písm. a) smernice, keďže ide o prostriedok lovu, ktorý je svojím princípom alebo podľa podmienok používania neselektívny.

45 Zo smernice vyplýva, že metódy a prostriedky odchytu a usmrcovania vymenované v jej prílohe VI písm. a) sú zakázané výlučne v prípadoch uvedených v článku 15 tejto smernice, ktorý ako jediný odkazuje na uvedenú prílohu.

46 Z tohto ustanovenia vyplýva, že na odchyt alebo usmrcovanie druhov divokej fauny uvedených v prílohe V písm. a) tejto smernice a v prípadoch, keď sa v súlade s článkom 16 použijú odchýlky na odber, odchyt alebo usmrcovanie druhov uvedených v prílohe IV a), je zakázané používať neselektívne prostriedky, najmä prostriedky uvedené v prílohe VI písm. a) smernice.

47 Treba poukázať na to, že sporné povolenie bolo vydané na lov líšky, pričom tento živočíšny druh nie je uvedený ani v prílohe IV písm. a), ani v prílohe V písm. a) smernice. Z toho vyplýva, že španielskym orgánom nemožno v tomto prípade vytýkať porušenie zákazu neselektívnych prostriedkov lovu. Preto je potrebné vylúčiť výhradu týkajúcu sa porušenia prílohy VI písm. a) smernice.

O výhrade vychádzajúcej z porušenia článku 12 ods. 1 písm. a) smernice

48 Vhodné je pripomenúť, že v súlade s článkom 12 ods. 1 písm. a) smernice sú členské štáty povinné prijať opatrenia potrebné na vytvorenie systému prísnej ochrany živočíšnych druhov uvedených v prílohe IV písm. a) tejto smernice v prostredí ich prirodzeného pohybu. Podľa tohto ustanovenia musí uvedený systém zakázať všetky formy úmyselného odchytávania alebo usmrcovania dotknutých druhov.

49 Na posúdenie dôvodnosti výhrady Komisie treba na jednej strane preveriť, či sa vydra v dotknutej oblasti nachádza, a na druhej strane určiť podmienky, za ktorých má odchyt alebo usmrcovanie tohto druhu úmyselný charakter.

O prítomnosti vydry v dotknutej oblasti

— Argumentácia účastníkov konania

50 V prvom rade Komisia tvrdí, že španielska vláda vo svojej odpovedi na odôvodnené stanovisko uznala prítomnosť vydry v dotknutej oblasti, pretože v tejto odpovedi uviedla, že vydra sa vyskytuje takmer na celom území Kastílie a Leónu.

51 V druhom rade túto prítomnosť údajne potvrdzujú vedecké informačné listy „Natura 2000", ktoré Španielske kráľovstvo doručilo Komisii v súvislosti s lokalitami Quilamas (Salamanca) a Encinares de los ríos Adaja y Voltoya (Ávila), pričom lokalita Quilamas susedí s dotknutou oblasťou.

52 V treťom rade prechádzajú touto oblasťou vodné toky, ktoré sú nevyhnutné pre biotopy vydry.

53 Prítomnosť tohto druhu v dotknutej oblasti napokon údajne potvrdzuje aj monografia o situácii vydry v Španielsku.

54 Vzhľadom na všetky tieto podklady je Komisia toho názoru, že ak španielska vláda usudzuje, že vydra sa v tejto oblasti nenachádza, musí to preukázať predložením technickej štúdie vykonanej na danom mieste.

55 Španielska vláda tvrdí, že vydra sa v dotknutej oblasti nevyskytuje. Ako odpoveď na prvé tvrdenie Komisie poukazuje na to, že uznanie prítomnosti určitého živočíšneho druhu na území neznamená, že tento druh obýva všetky biotopy tohto územia.

56 Uvedená vláda tiež zdôrazňuje, že pre biotopy vydry sú nevyhnutné vodné toky a dotknutá oblasť nie je ani pobrežnou oblasťou, ani oblasťou hraničiacou s riekou. Dodáva, že rieky a potoky pretekajúce touto oblasťou majú sezónny charakter, keďže v lete vysychajú.

57 Monografia, ktorú predložila Komisia, okrem iného údajne potvrdzuje, že vydra sa v dotknutej oblasti nevyskytuje.

58 Napokon španielska vláda usudzuje, že v uvedenej oblasti existuje len pravdepodobnosť prítomnosti vydry a že Komisia túto prítomnosť nepreukázala, keďže nemá ani priame podklady ako odchyt jedincov tohto druhu, ani nepriame podklady ako prítomnosť ich stôp.

— Posúdenie Súdnym dvorom

59 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora v rámci konania o nesplnenie povinnosti začatého na základe článku 226 ES preukázanie existencie tvrdeného nesplnenia povinnosti prináleží Komisii bez toho, aby sa mohla oprieť o akúkoľvek domnienku (pozri v tomto zmysle rozsudky z 25. mája 1982, Komisia/Holandsko, 96/81, Zb. s. 1791, bod 6; z 29. apríla 2004, Komisia/Rakúsko, C-194/01, Zb. s. I-4579, bod 34, a z 20. októbra 2005, Komisia/Spojené kráľovstvo, C-6/04, Zb. s. I-9017, bod 75).

60 Pokiaľ ide o vedecké informačné listy „Natura 2000", je potrebné konštatovať, ako to uviedla generálna advokátka v bode 71 svojich návrhov, že sa vzťahujú na lokalitu Quilamas, ktorá má rozlohu viac ako 10 000 hektárov. Dotknutá oblasť sa síce nachádza v priamom susedstve s touto lokalitou, a to na severozápade. Je však nesporné, že najvýznamnejšie vodné toky tejto lokality, najmä Arroyo de las Quilamas, tečú na juhovýchod a od dotknutej oblasti sú oddelené pásom vrchov s výškou niekoľkých stoviek metrov. Preto je málo pravdepodobné, že by sa vydry pochádzajúce z populácií žijúcich v hydrografickej sieti lokality premiestňovali do dotknutej oblasti.

61 Ďalej, ako to uviedla španielska vláda, ktorej v tomto bode Komisia neodporovala, pre biotopy vydry sú nevyhnutné vodné toky a tie vodné toky, ktoré pretekajú dotknutou oblasťou alebo tečú v jej blízkosti, majú sezónny charakter.

62 Napokon, pokiaľ ide o monografiu, ktorú predložila Komisia, treba konštatovať, že obsahuje rozporné údaje, a tak na základe nej nemožno vôbec nadobudnúť istotu v súvislosti s prítomnosťou vydry v dotknutej oblasti.

63 Z predchádzajúceho vyplýva, že Komisia neposkytla dôkaz dostatočný z právneho hľadiska, pokiaľ ide o prítomnosť vydry v dotknutej oblasti, keďže predložené podklady preukazujú nanajvýš možnosť tejto prítomnosti.

O úmyselnom charaktere odchytu vydry

— Argumentácia účastníkov konania

64 Komisia tvrdí, že odchyt vydry nemožno považovať za náhodný, a preto je splnená podmienka týkajúca sa úmyselného charakteru, ktorá je uvedená v článku 12 ods. 1 písm. a) smernice, pokiaľ španielske orgány napriek tomu, že majú vedomosť o tom, že na území sa vyskytuje vydra, povolia na tomto území lov líšky použitím metódy neselektívneho odchytu spôsobilého zasiahnuť vydru.

65 Španielske kráľovstvo si teda z dôvodu vydania sporného povolenia údajne nesplnilo povinnosť, vyplývajúcu z článku 12 ods. 1 písm. a) smernice, zabrániť negatívnym dôsledkom na vydru a spôsobilo riziko úmyselného odchytu jedincov tohto druhu.

66 Španielska vláda odpovedá, že sporné povolenie bolo vydané na lov líšky a nie na lov vydry. Uznáva možnosť nepriameho účinku na vydru za podmienky, že sa tento živočíšny druh v danej oblasti vyskytuje, čo však nebolo preukázané.

67 Navyše uvedená vláda usudzuje, že slučka z brzdnou zarážkou je selektívnou metódou lovu aj svojím princípom, keďže brzdná zarážka umožňuje zabrániť smrti odchyteného zvieraťa, aj podľa podmienok používania uložených sporným povolením, ako napríklad denná kontrola slučiek, požiadavka ihneď oslobodiť každé odchytené zviera, ktorého sa netýka uvedené povolenie, alebo presné podmienky kladenia slučiek.

— Posúdenie Súdnym dvorom

68 Z ustanovení článku 12 ods. 1 písm. a) smernice vyplýva, že členské štáty musia prijať potrebné opatrenia na vytvorenie systému prísnej ochrany živočíšnych druhov uvedených v prílohe IV písm. a) tejto smernice v prostredí ich prirodzeného pohybu a zakážu všetky formy úmyselného odchytávania alebo usmrcovania.

69 Pokiaľ ide o podmienku týkajúcu sa úmyselného charakteru, ktorý uvádza toto ustanovenie, z rôznych jazykových verzií tohto ustanovenia vyplýva, že úmyselný charakter sa vzťahuje aj na odchyt, aj na usmrcovanie chránených živočíšnych druhov.

70 Ďalej je vhodné pripomenúť, že Súdny dvor posúdil ako úmyselné rušenie v zmysle článku 12 ods. 1 písm. b) smernice také skutočnosti ako premávka mopedov na pláži napriek upozorneniam týkajúcim sa výskytu hniezd chránených morských korytnačiek a prítomnosť vodných bicyklov a malých lodí v morskej oblasti dotknutých pláží a rozhodol, že členský štát si neplní povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 12 ods. 1 písm. b) a d) smernice v prípade, že neprijme všetky konkrétne opatrenia potrebné na to, aby sa na jednej strane zabránilo úmyselnému rušeniu dotknutého živočíšneho druhu počas obdobia párenia a na druhej strane

poškodzovaniu alebo ničeniu jeho miest na párenie (pozri rozsudok z 30. januára 2002, Komisia/Grécko, C-103/00, Zb. s. I-1147, body 36 a 39, ako aj návrhy, ktoré v tejto veci predniesol generálny advokát Léger, bod 57).

71 Na to, aby bola splnená podmienka týkajúca sa úmyselného konania uvedeného v článku 12 ods. 1 písm. a) smernice, sa musí preukázať, že pôvodca aktu chcel odchyt alebo usmrtenie jedinca chráneného živočíšneho druhu alebo že prinajmenšom prijal možnosť takéhoto odchytu alebo usmrtenia.

72 Je však nesporné, že sporné povolenie sa týkalo lovu líšky. Samotné povolenie teda nesmerovalo k umožneniu odchytu vydry.

73 Navyše je vhodné pripomenúť, že prítomnosť vydry v dotknutej oblasti nebola formálne preukázaná, a tak nie je preukázané ani to, že španielske orgány mali pri vydaní sporného povolenia na lov líšky vedomosť o tom, že riskujú ohrozenie vydry.

74 Je teda potrebné usúdiť, že podklady požadované na splnenie podmienky týkajúcej sa úmyselného charakteru odchytu alebo usmrcovania jedinca chráneného živočíšneho druhu tak, ako sú definované v bode 71 tohto rozsudku, nie sú v tejto veci predložené.

75 Preto je potrebné žalobu Komisie zamietnuť.

O trovách

76 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Španielske kráľovstvo navrhlo zaviazať Komisiu na náhradu trov konania a Komisia nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Komisia Európskych spoločenstiev je povinná nahradiť trovy konania.

Podpisy